

**MÁRIA OD JEŽIŠA
Z AGREDY**

**MYSTICKÉ
MESTO
BOŽIE
III**

PREBODNUTIE

**ŽIVOTOPIS
BOŽEJ MATKY PANNY MÁRIE**

MYSTICKÉ
MESTO BOŽIE
III

PREBODNUTIE

Všetci, čo prechádzate cestou,
pozrite a vid'te,
či je bôľ ako môj bôľ,
ktorým som postihnutý.

Nár 1,12

MÁRIA OD JEŽIŠA
Z AGREDY

MYSTICKÉ
MESTO
BOŽIE
III

PREBODNUTIE

ŽIVOTOPIS
BOŽEJ MATKY PANNY MÁRIE

Zázrak Božej všemohúcnosti a nevyčerpatel'ný zdroj milosti.
Životopis Panny a Matky Božej Márie, našej Kráľovnej a Panej,
najsvätejšej Uzmierovateľky za Evino previnenie
a Prostrednice milosti, ktorý podľa zjavení
a za vedenia samotnej Panny Márie
napísala božia služobnica sestra Mária od Ježiša z Agredy,
predstavená Kláštora Nepoškvrneného počatia,
Rádu svätého Františka Serafínskeho v meste Agreda
v provincii Burgos v Španielsku pre nové poučenie sveta,
pre posilnenie Katolíckej cirkvi a pre povzbudenie ľudstva.

Podľa pôvodného autorizovaného španielskeho vydania do anglického jazyka preložil Fiscar Marison (rev. George J. Blatter) a podľa tohto cirkevne schváleného anglického vydania do českého jazyka preložil Jan Cyril Řeřucha v mariánskom roku 1954.

Prvé české vydanie vydala tlačiareň českých benediktínov
1637 SO. Allport St., Chicago 8, Illinois

**Z českého prekladu z roku 1954, ktorý v roku 2015 upravil Josef Tuček,
do slovenského jazyka preložila PaedDr. Darina Obušeková, PhD.**

Vydal: © Zachej.sk, 2021

Grafika: © bookwork.sk

Jazyková korektúra: Mgr. Martina Bodnárová, PhD.

Priebeh vydania diela *Mystické mesto Božie*:

Mystické mesto Božie III – jar 2021

Mystické mesto Božie II – jeseň 2021

Mystické mesto Božie IV – jar 2022

Mystické mesto Božie I – jeseň 2022

Biblické citáty sú uvedené podľa oficiálneho katolíckeho prekladu Svätého písma (SSV, 2016).

ISBN: 978-80-8211-299-6

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto publikácie sa nesmie reprodukovat' v akejkoľvek podobe alebo akýmkoľvek spôsobom (elektronicky, mechanicky, fotokópiami alebo iným spôsobom) bez súhlasu vlastníka autorských práv.

**IMPRIMATUR
K PRVÉMU ANGLICKÉMU VYDANIU**

Rome City, Ind., 24. august 1912

Dôstojnému pánovi Georgovi J. Blatterovi

Drahý dôstojný pán:

Dávam Vám svoje schválenie na anglický preklad diela „Ciudad de Dios“.

S prianím hojného požehnania zostávam Vás v Kristu:

† H. J. Alerding, biskup z Fort Wayne

**ODPORÚČANIE
DRUHÉHO ANGLICKÉHO VYDANIA**

Santa Fe, New Mexico, 9. január 1949

S najväčšou ochotou dávam dnes svoje odporúčanie novému vydaniu diela „The City of God“ od sestry Márie od Ježiša, ktoré bude opäť bez zmien, vydané podľa pôvodného autorizovaného vydania zo španielskeho jazyka z roku 1902, ktoré už bolo schválené Jeho Excelenciou H. J. Alerdingem, biskupom vo Fort Wayne.

† Edwin V. Byrne, D.D., arcibiskup v Santa Fe

PREHLÁSENIE

Majúc v poslušnej úctivosti dekrétu pápeža Urbana VIII. i všetkých pápežov, prehlasujeme, že vcelku aj v jednotlivostiach týkajúcich sa zjavení, zázrakov a pod. podrobujeme sa bezvýhradne súdu svätej Rímskokatolíckej cirkvi.

**IMPRIMATUR
PRE ČESKÉ VYDANIE MESTA BOŽIEHO**

NIHIL OBSTAT: Rev. Martin Horak, O.S.B.
censor deputatus

IMPRIMI POTEST: † Rt. Rev. Ambrose L. Ondrak, O.S.B.
St. Procopius Abbey, Lisle, Illinois

IMPRIMATUR: † Albert Cardinal Meyer,
Archbishop of Chicago

Chicago, Illinois, 17. január 1961

ONESKORENÁ VÝČITKA

Niektoré encyklopédie a niekoľko spisovateľov po veľmi povrchnom prehladnutí a pri predstieraní opatrnosti si dovolili vyniesť svoj rozsudok nad „Božím Mestom“, v ktorom sa so zvláštnou pozornosťou zdôraznili útoky francúzskych jansenistov a talianskych galikánov proti Božiemu Mestu. V porovnaní s tým, čo dobrého bolo o Božom Meste povedané, je tých niekoľko kritik prednesených negativistami ako kvapka v mori. Hlavnou výčitkou proti „Ciudad de Dios“ je, že vraj nebolo napísané Máriou z Agredy. Čo si máme o takých kritikách myslieť, vyplýva jasne z úradných jednaní niekoľkých pápežov, ktorí toto dielo nepriamo schválili a podporovali jeho uverejnenie. Pápež Inocent XI. v liste poslanom 9. októbra 1681 kráľovi Karlovi II. do Španielska a pápež Alexander VIII. v roku 1690 ústne (viva vocis oraculo) prehlásili, že „Mesto Božie“ môže byť čítané všetkými veriacimi. Pápeži Klement XI. a Benedikt XIII., prvý z nich v dvoch dekrétach, z dňa 5. júna 1705 a z 26. septembra 1713, a druhý dekrétom z 21. marca 1729, rozhodli podobne. Okrem toho pápeži Benedikt XIV. a Klement XIV., ktorí schválili prehlásenie kongregácie obradov z 8. mája 1757 a 11. mája 1771, úradne prehlásili, že „Mesto Božie“ bolo nielen pôvodne napísané, ale tiež zložené či upravené výhradne ctihodnou božou služobníčkou Máriou z Agredy.

SCHVÁLENIE

Prvým pápežom, ktorý venoval ústrednú pozornosť dielu „Ciudad de Dios“, bol pápež Inocent XI., ktorý 3. júla 1686 ako reakciu na celú škálu búrlivých útokov a nástrah konaných niektorými členmi Sorbonny, o ktorých bolo známe, že sú jansenisti, vydal mimoriadny list, ktorým povolil vydávanie a čítanie „Ciudad de Dios“. Podobné prehlásenie vydali niektorí pápeži aj v neskoršej dobe. Boli to: Alexander VIII., Klement XI. a Benedikt XIII. Tieto prehlásenia boli neskôr pripomenuté dvoma dekrétmi vydanými Kongregáciou posvätných obradov, schválenými pápežmi Benediktom XIV. a Klementom XIV. Tým bola potvrdená pravosť a vierohodnosť spisu „Ciudad de Dios“, ako bolo povedané a napísané ctihodnou božou služobnicou Máriou od Ježiša. Vynikajúci pápež Benedikt XIII., keď bol arcibiskupom v Benevente, používal tieto zjavenia vo svojich kázňach o blahoslavenej Panne Márii. Dňa 26. septembra 1713 biskup v Sento v Taliansku podal námietku proti publikácii „Mesto Božie“, ale bolo mu pripomenuté, aby sa tejto aktivity vzdal, pretože je to v rozpore s rozhodnutím pápeža Inocenta, ktoré bolo vydané pre celú Cirkev.

Proces blahorečenia Márie z Agredy bol značne posilnený španielskymi biskupmi a inými vynikajúcimi osobami v Cirkvi. Tak sa stalo krátko po jej smrti v roku 1666, keď bol tejto božej služobnici udelený titul „ctihodná“, čím sa otvorila cesta k jej blahorečeniu. Je nádej, že sa podľa Božej vôle čoskoro nájde pracovník medzi jej početnými ctiteľmi, ktorý sa ujme tejto úlohy na základe úcty k jej svätému životu a znamenitému spisu i mnohým zázrakom pri jej hrobe.

Redemptoristi vydali v nemeckom jazyku v roku 1885 nový preklad, ktorému sa dostalo schválenia a významného odporúčania od biskupa v Rezne nasledovnými slovami:

S úprimnou radosťou dávame naše biskupské schválenie prekladu pôvodného španielskeho spisu „Ciudad de Dios“ Márie od Ježiša a odporúčame túto knihu, ktorá iste povznesie čitateľov a bude pre nich zdrojom duchovného požehnanía.

Ignác, biskup v Rezne,
v Rezne 29. septembra 1885

Významné je tiež odporúčanie kniežata arcibiskupa solnohradského, legáta a prímasa nemeckého:

Podľa dekrétov vydaných pápežmi Inocentom XI. a Klementom XI. je odporúčaná k čítaniu všetkým veriacim kniha „Ciudad de Dios“, napísaná ctihodnou služobnicou božou Máriou od Ježiša.

Túto knihu schválila rada biskupov na tento účel vydanými dekrétmi, štyri významné univerzity, v Toulouse, Salamance, Alcale a v Lovani, a vynikajúci členovia rôznych rádov. Vzdelaný a zbožný kardinál A´Aguire prehlásil, že všetky svoje štúdiá po dobu 50 rokov svojho života považuje len za malú časť učenia obsiahnutého v tejto knihe, ktoré je v celom svojom obsahu v súlade so Svätým písmom, s učením pápežov a cirkevných snemov. Ctihodný generálny predstavený u svätého Sulpica, abbé Emery, dodal: „Len od tej doby, čo som čítal zjavenie Márie z Agredy, poznám náležite Ježiša a jeho svätú Matku.“

Preto neváhame s vydaním nášho biskupského schválenia pre „Ciudad de Dios“ a odporúčame túto knihu veriacim a zvlášť nášmu duchovenstvu.

František Albert, arcibiskup,
Arcibiskupská kancelária v Solnohrade, 12. septembra 1885

Iné odporúčanie knihy „Ciudad de Dios“ z novšej doby je od biskupa v Tarazone, nachádza sa v predslove nového vydania z rokov 1911 – 1912:

Ja, Dr. James Ozoidi y Udave, z milosti Božej a Apoštolskej stolice biskup v Tarazone, apoštolský administrátor diecézy v Tudela.

Poverili sme kňaza Eon Eduardo Royr, kaplána a spovedníka v Konvente Nepoškrvneneho počatia v Agrede, aby obozretne a presne porovnal rukopis, pripravený na tlač nového vydania „City of God“, pripravovaného na vydanie členmi vyššie menovaného konventu. Zistili sme osobne, že zmienený kňaz túto úlohu svedomito splnil. Preto teraz dosvedčujeme, že nové vydanie „City of God“ s niekoľkými výnimkami, čo sú pravopisné zmeny, sa úplne zhoduje s pôvodným rukopisom ctihodnej matky Márie od Ježiša v Agrede.

James, biskup v Tarazone,
Tarazona, 7. apríla 1911

**SVĚTÉ TAJOMSTVÁ ZO ŽIVOTA PRESVĚTEJ MATKY BOŽEJ
OD NÁVRATU Z EGYPTA AŽ DO SLÁVNEHO
NANEBOVSTÚPENIA
JEJ BOŽSKÉHO SYNA JEŽIŠA KRISTA**

KNIHA PRVÁ

**O DOKONALOSTI, S AKOU NAJSVĚTEJŠIA MÁRIA
NAPODOBŇOVALA
A NASLEDOVALA ČINNOSŤ KRISTOVEJ DUŠE;
AKO JU VTELENÉ SLOVO VYUČOVALO O ZÁKONE MILOSTI,
O ČLÁNKOCH VIERY A O SVIATOSTIACH A DESATORE
PRIKÁZANÍ;
A S AKOU RADOSŤOU A ŠLACHETNOU OCHOTOU
S JEHO UČENÍM SPOLUPÔSOBILA;
O SMRTI SVĚTÉHO JOZEFA,
O KÁZANÍ SVĚTÉHO JÁNA,
O PÔSTE A KRSTE NÁŠHO VYKUPITEĽA,
O POVOLANÍ PRVÝCH UČENÍKOV,
O KRSTE NAŠEJ NAJSVĚTEJŠEJ PANEJ, PANNY MÁRIE**

KAPITOLA I.

PÁN SKŮŠA NAJSVÄTEJŠIU MÁRIU, KEĎ S ŇOU ZAOBCHÁDZA S ODSŤUPOM A PRÍSNOŠŤOU; VYSVETLENIE DÔVODOV TAKÉHO SPRÁVANIA

1. Ježiš, Mária a Jozef sa už usadili v Nazarete a tým premenili svoje chudobné a skromné obydlie na nebo. Aby bolo možné opísať tajomstvá a sviatosti, ku ktorým došlo medzi božským Synom a jeho najčistejšou Matkou pred Kristovým dvanástym rokom a neskôr, až do doby, keď začal verejne kázať, bolo by potrebných mnoho kapitol a kníh. Predsa by som však bola, vzhľadom na rozsah témy a bezvýznamnosti takej nevedomej ženy, ako som ja, schopná opísať len veľmi malú časť toho všetkého. Dokonca aj za pomoci svetla, ktoré som dostala od tejto veľkej Panej, môžem opísať len niekoľko udalostí a väčšiu časť deja musím nechať nezapísanú. Nie je možné a ani vhodné, aby sme my, smrteľníci, pochopili všetky tieto záhady v priebehu tohto života, pretože sú vyhradené až pre budúci život.
2. Krátko po svojom návrate z Egypta do Nazareta sa Pán rozhodol skúšať svoju najsvätejšiu Matku rovnakým spôsobom, akým ju skúšal v priebehu jej detstva a aký bol opísaný v druhej knihe prvého zväzku v 27. kapitole. Aj keď teraz nesmierne vyspelú v praktizovaní lásky a múdrosti, želan si ju Pán povzniesť k ešte vyššiemu stupňu svätosti a zásluh vzhľadom na to, že predmet božskej lásky je nekonečný a že schopnosti našej Kráľovnej prevyšovali schopnosti všetkých tvorov. Najväčšmi si pravý Učiteľ ducha prial v jej osobe formovať žiačku takého vznešeného poznania, aby nám bola skutočne dokonalou učiteľkou a živým príkladom jeho učenia. To malo byť jej poslaním po nanebovstúpení jej Syna a Vykupiteľa, ako uvediem neskôr. Bolo tiež vhodné a potrebné k pocte Krista, nášho Vykupiteľa, aby učenie evanjelia, ktorým a na ktorom chcel založiť svätý, nepoškvrnený a bezchybný zákon milosti, naplno osvedčilo svoju účinnosť a moc na obyčajnom človeku a aby boli všetky jeho odpovedajúce a úžasné účinky demonštrované na niekom, kto by mohol byť vzorom pre všetkých ľudí. Je zrejmé, že takým tvorom nemohol byť nik iný než najsvätejšia Mária, ktorá ako jeho matka stála tak blízko Majstra a Učiteľa všetkej svätosti.
3. Preto Najvyšší rozhodol, aby bola nebeská Pani prvou učeničkou jeho školy a prvorodenou dcérou nového zákona milosti, najdokonalejším vzorom jeho ideálu a najpoddajnejším materiálom, do ktorého by, ako do mäkkého vosku, mohol vtláčiť pečať svojho učenia o svätosti tak, aby boli Syn a Matka pravými tabuľami nového zákona daného svetlu (*Ex 31,18*). S týmto zámerom jej zjavil všetky tajomstvá zákona evanjelia a jeho učenia, čo bolo predmetom Ježišovho vyučovania od ich návratu z Egypta až do doby, keď začal verejne kázať, ako uvidíme v tomto životopise. Týmito skrytými tajomstvami sa vtelené Slovo a jeho Matka zaoberali počas 23 rokov života v Nazarete. Pretože sa to všetko týkalo výhradne nebeskej Matky (ktorej život svätých evanjelisti nemali v úmysle

opísať), pisatelia svätých evanjelií sa o tom nezmienujú, okrem toho, čo sa hovorí o dvanástročnom Ježišovi, ktorý sa stratil v Jeruzaleme. Po všetky tie roky bola Mária jedinou Kristovou učeníčkou. Preto k tým nevýslovným darom milosti a svätosti, ktoré jej udelil až do ich príchodu do Nazareta, na ňu vylial ešte nové svetlo a učinil z nej tú, ktorá má podiel na jeho božských vedomostiach. Vtlačil do jej srdca celý zákon učenia o milosti. Tej milosti, ktorá bude až do konca sveta rozdávaná jeho svätou Cirkvou. Toto všetko bolo uskutočnené u našej veľkej Panej takým vznešeným spôsobom, že to nijaké ľudské slová nedokážu vyjadriť. Bola naplnená takou múdrosťou a vedomosťami, že by to stačilo na osvietenie mnohých svetov, keby ich bolo viac než jeden.

4. Aby mohol Pán vystať v srdci najčistejšej Panej budovu svätosti do výšky, ktorá by presahovala všetko, čo nie je Boh, položil podľa toho aj jej základy a skúšal silu jej lásky a všetkých ostatných cností. Preto sa Pán ukryl, že ho už nevidela, čím stratila svoju dovtedajšiu najväčšiu radosť a útechu. Nechcem tým povedať, že ju Pán opustil telesne, zostával i naďalej s ňou a v nej svojou nevýslovnou prítomnosťou a milosťou, skryl sa ale jej vnútornému zraku a zdržal prejavy svojej najsladšej lásky. Pritom však nebeská Pani nepoznala vnútorný dôvod jeho konania, pretože jej Pán nedal žiadne vysvetlenie. Okrem toho sa k nej jej božský Syn bez toho, aby jej povedal dôvod, správal veľmi odmerane a vyhýbal sa jej spoločnosti. Často sa uchýľoval do ústrania a prehovoril s ňou len niekoľko slov, aj to s veľkou vážnosťou a majestátnosťou. Najviac ju však trápilo zatienenie svetla, ktorým sa ako v kryštáli zrkadlila činnosť jeho najčistejšej duše. Toto svetlo sa náhle tak veľmi zatemnilo, že už nemohla pozorovať túto činnosť, ktorá pre ňu bola živým vzorom jeho konania.
5. Táto neoznámená a neočakávaná zmena sa stala pecou, v ktorej bolo očisťované a skúšané najčistejšie zlato lásky našej Kráľovnej. Prekvapená tým, čo sa stalo, hľadala ihneď útočisko vo svojom pokornom úsudku o sebe, v ktorom sa považovala za nehodnú vidieť Pána, ktorý sa jej teraz skryl. Všetko pripisovala nedostatočnému spolupôsobeniu a nevďačnosti za milosti, ktoré prijala od štedrého a vznešeného Otca milosrdenstva. Najmúdrejšia Kráľovná netrpela toľko preto, že bola pozbavená oblažujúcej útechy, ale skôr pre obavu, že sa mu znepáčila a náležite mu neslúžila. To bol šíp, ktorý jej srdcu spôsobil bolesť. Kto bol naplnený takou opravdivou a šlachetnou láskou ako ona, nemohol cítiť nič iné, pretože všetka rozkoš lásky má základ v úteche a uspokojení, ktorého sa dostáva milujúcemu od milovaného. Nemôže byť preto uspokojený, pokiaľ sa domnieva, že milovaný nie je spokojný alebo sa mu niečo nepáči. Avšak láskyplné vzdychy Matky boli jej najsvätejšiemu Synovi veľmi milé. Tým väčšmi si ju zamiloval a nežné city jedinej Vyvolenej zraňovali jeho srdce (*Pies 4,9*). Ale kedykoľvek ho jeho najmilšia Matka vyhľadala (*Pies 3,1*), aby s ním prehovorila, on jej vždy dával najavo svoju vonkajšiu zdržanlivosť. Ako je plameň vyhne alebo požiaru posilnený, keď sa pokropí trochou vody, tak bol týmto správaním rozduchávaný plameň lásky v najsladšom Matkinom srdci.
6. Úprimná Holubička praktizovala hrdinské úkony všetkých čností. Považovala sa za menej významnú než prach, ctíla si svojho Syna najhlbšou adoráciou, ve-

lebila nebeského Otca a ďakovala mu za jeho obdivuhodné skutky a požehnanie. Podrobovala sa jeho prianiam, snažila sa poznať jeho vôľu, aby ju vo všetkom plnila, stále obnovovala úkony viery, nádeje a vrúcnej lásky a pri všetkých svojich skutkoch a za všetkých okolností tento prelúbezne voňavý nardový klas vydával vôňu sladkosti (*Pies 1,12*) pre neho, Kráľa kráľov, ktorý odpočíval v jej srdci ako na voňavom lôžku vystlanom kvetinami. Stále sa s plačom modlila a z hĺbky svojho srdca túžila. Vylievala svoje modlitby v prítomnosti Pána a vyjavovala svoje utrpenia pred Božím trónom (*Ž 142,3*). Často svoju bolesť a svoje túžby prejavovala slovami nevýslovnej sladkosti a láskyplného zármutku, ako boli tieto:

7. „Stvoriteľ celého vesmíru, večný a všemohúci Bože, nekonečný vo svojej múdrosti a добрote, nevystihnuteľný vo svojej podstate a dokonalosti, dobre viem, že moje túžby nie sú pred tebou skryté a že vieš o bolesti, ktorá preniká moje srdce. Pokiaľ som ja, neúčitočná služobnica, nenaplnila tvoje očakávania v službe a úteche, prečo ma, ó, Život mojej duše, neraniš a netrestáš všetkými bolesťami a utrpeniami môjho smrteľného života, aby som nemusela znášať odvrátenie tvojich očí, pokiaľ som si zaslúžila tento trest svojimi nedostatkami? Všetky tresty by boli menšie než tento, lebo moje srdce nemôže zniesť tvoju nelásku. Ty jediný, Pane, si mojím životom, mojím šťastím, mojou slávou a mojím pokladom. Moja duša pokladá za nič všetko, čo si stvoril, a nič z toho neprechovávam vo svojom srdci okrem toho, aby som velebila tvoju veľkosť a vyznávala ťa ako Stvoriteľa a Pána všetkého. Čo si mám teda počať, pokiaľ ma ty, môj požehnaný Pane, Svetlo mojich očí, Cieľ mojich túžob, Polárka mojej púte, Život mojej bytosti a Podstata môjho života, opustíš? Kto dá fontánu mojim očiam, aby som oplakala všetky nedostatky svojho spolupôsobenia so všetkými milosťami, ktoré som prijala, a svoj nevďak za všetky dobrodenia? Môj Pane, moje Svetlo, môj Vodca a Učiteľ na tejto ceste, ktorý svojím vznešeným a dokonalým spôsobom naprávaš moje krehké a vlašné skutky, ako mám riadiť svoj život, keď mi chýba tvoj vzor? Kto ma bezpečne prevedie touto púšťou? Čo si mám počať, keď mi odnímaš svoju pomoc?“
8. Ale táto zranená laň (*Ž 42,2*) sa neuspokojila len tým, ale ako smädná po najčistejších žriedlach milostí sa Mária obrátila tiež k svätým anjelom a dlho sa s nimi radila a rozprávala: „Najvyššie kniežatá a dôverní priatelia najvyššieho Kráľa, moji strážcovia, pri vašom blaženom hľadení na jeho božskú tvár (*Mt 18,10*) a nevýslovné svetlo (*1 Tim 6,16*) zaprisahám vás, aby ste mi prezradili dôvod jeho nelásky, pokiaľ ju voči mne zaujal. Prihovorte sa za mňa v jeho skutočnej prítomnosti, aby mi skrze vaše prosby odpustil, pokiaľ som ho urazila. Pripomeňte mu, moji priatelia, že som iba prach (*Jób 10,9*), aj keď ma jeho ruka stvorila a vtláčila do mňa pečať jeho obrazu. Proste ho, aby až do konca nezabúdala na svoju núdznu, aby mohla vyznávať a velebiť jeho meno (*Ž 74,19*). Povedzte mu, aby mi vrátil dych života, ktorý ma opúšťa v obave, že som stratila jeho lásku. Povedzte mi, ako a akým spôsobom by som sa mu mohla zapáčiť a znovu získať radosť jeho tváre?“ Svätí anjeli jej odpovedali: „Kráľovná a naša Veliteľka, tvoje srdce je rozšírené, takže nemôže byť premožené utrpením. Nikto nie je

schnopný pochopiť tak ako ty, ako blízko je Pán tým, ktorí sú v súžení a volajú k nemu (Ž 34,19). Niet pochyb, že Všemohúci pozná všetky tvoje prosby a nepohrda tvojimi láskyplnými vzdychmi (Ž 38,10). Iste poznáš, že je tvojím láskavým Otcom a jeho Jednorodný najväčším milujúcim Synom, hladiacim na tvoje utrpenie.“ Svojím Miláčikom opustená Matka odpovedala: „Bolo by azda opovážlivé, keby som pred neho predstúpila, padla na tvár a prosila o odpustenie svojich vín, ktoré na mne azda uvidel? Čo mám robiť? Ako by som mohla uľaviť svojej vrúcnej túžbe?“ A nebeské kniežatá odpovedali: „Srdcom skrúšeným a pokorným náš Kráľ nepohrda (porov. Ž 51,19), upiera naň svoj láskyplný zrak a nikdy sa mu neznepáči volanie tých, ktorí ho milujú.“

9. Táto reč a odpovede anjelov našu Kráľovnú a Paniu trochu potešili, pretože ju utvrdili v jej vlastnom presvedčení, že jej vrúcne vzdychy vzbudia u Najvyššieho zvláštnu lásku a zalúbenie. Anjeli nechceli hovoriť otvorenejšie, pretože si Pán prial tieto rozkoše predĺžiť (*Prís* 8,31). Aj keď bol jej najsvätejší Syn často kvôli svojej prirodzenej láske k Matke hlboko pohnutý súcitom, keď ju videl takú zarmútenú, predsa na sebe nedal nič poznať, ale zakrýval svoj súcit prísnou tvárou. Niekedy, keď ho jeho milujúca Matka volala ješ, omeškal sa. Inokedy jedol bez toho, aby sa na ňu pozrel alebo k nej prehovoril. Avšak i napriek tomu, že naša veľká Pani prelievala mnoho slz a v srdci láskyplne nariekala, konala vždy zdržanlivo a zvažovala svoje skutky s takou múdrosťou, že keby Boh pri pohľade na takú plnosť svätosti a dokonalosti dal priechod obdivu, bol by podľahol citom. Ako človek sa tým kochal, zvlášť keď videl, že jeho božská láska a milosť prináša také hojné ovocie v jeho panskej Matke. Svätí anjeli mu za tento obdivuhodný a neslýchaný div cností spievali nové hymny chvály.
10. Na žiadosť milujúcej Matky zhotovil svätý Jozef lôžko, na ktoré prestrela prikrývku a na ktorom dieťa Ježiš odpočívalo a spalo. Od doby, keď ešte v Egypte opustil kolísku, nechcel spať na inom lôžku alebo mať viac prikrývok. Nikdy sa na posteli nevystrel ani ju vždy nepoužíval. Odpočíval len v sede, opretý o jednoduchý vankúš, ktorý mu z vlny uplietla jeho Matka. Keď hovorila o zhotovení lepšej postielky, jej najsvätejší Syn odpovedal, že jediné lôžko, na ktorom bude vystretý, bude jeho kríž, aby ľudí svojím príkladom poučil (*1 Pt* 2,21), že nik nemôže vojsť do večného odpočinku užívaním vecí obľúbených v Babylone a že v tomto smrteľnom živote je našou pravou úľavou utrpenie. Preto ho od toho času nebeská Pani s novou horlivosťou a pozornosťou v tomto spôsobe odpočinku napodobňovala. Keď v noci nastal čas na odpočinok, mala Pani pokory vo zvyku padnúť na tvár pred svojím Synom, ktorý odpočíval na lôžku, a prosiť ho o odpustenie všetkého, čím sa previnila neplnením svojich povinností v službe a nedostatkom vďačnosti za požehnanie tohto dňa. Znova mu vzdávala mnohé vďaky, s mnohými slzami ho uznávala za pravého Boha a Vykupiteľa sveta a nechcela vstať zo zeme, kým jej to Syn neprikázal a neudelil jej svoje požehnanie. Rovnako sa správala aj ráno, pričom žiadala svojho božského Učiteľa a Pána, aby jej uložil všetko, čo má v ten deň urobiť v jeho službách, čo Ježiš konal s prejavmi veľkej lásky.

11. Teraz však zmenil svoj postoj a správanie voči svojej Matke. Keď sa najnevinnejšia Matka priblížila, aby ho ako obyčajne uctila a poklonila sa mu so slzami a vzdychmi, ktoré stále silnejšie vychádzali z jej vnútra, neodpovedal jej ani slovo, vypočul ju bez pohnutia a požiadal ju, aby odišla. Pohľad na vlastného Syna, pravého Boha a pravého človeka, s takým zmeneným a odcudzeným správaním, skúpeho na slovo a vôbec v celom vonkajšom vystupovaní takého zmeneného nevýslovne trápil najčistejšie, holubičie srdce milujúcej Matky. Nebeská Pani skúmala svoje vnútro i všetky pohnútky, okolnosti a dôsledky svojich skutkov, napíjala svoju pamäť preverovaním nebeských úkonov svojej duše a mocností. I keď nemohla nájsť tieň temnoty tam, kde všetko žiarilo svätosťou, čistotou, milosťou, vedela, ako hovorí Jób, že ani nebo a hviezdy nie sú čisté pred Božou tvárou (*Jób 15,15; 25,5*) a že aj na anjeloch uvidel nepravosť (*Jób 4,18*). Preto sa veľká Kráľovná obávala, že azda prehliadla nejakú chybu, o ktorej Pán vie. V tejto úzkosti, aj keď bola plná najvyššej múdrosti, trpela muky lásky, pretože jej láska silná ako smrť (*Pies 8,6*) vzbudila v nej nepokoj, ktorý zapálil nehasnúci oheň utrpenia a súženia. Táto skúška našej Kráľovnej trvala mnoho dní. Jej najsvätejší Syn ju v tej dobe s veľkým zaľúbením pozoroval a povýšil na Učiteľku všetkého tvorstva. Odmenil jej vernosť a veľkú lásku mnohými milosťami okrem tých, ktoré už mala. Potom sa stalo to, o čom budem hovoriť v nasledujúcej kapitole.

POUČENIE, KTORÉ MI UDELILA NAJSVÄTEJŠIA KRÁĽOVNÁ NEBIES, MÁRIA

12. Dcéra moja, vidím, že túžiš byť učeníčkou môjho najsvätejšieho Syna, pretože si teraz v tomto ohľade opísala a pochopila moje správanie. Povšimni si pre svoju útechu, že úrad učiteľa nevykonával len raz a len v dobe, keď hlásal svoje sväté učenie, v dobe, keď bol vo svojom smrteľnom tele, ako hovoria sväté evanjeliá, ale že je Učiteľom duší až do konca sveta (*Mt 28,20*). Napomína ich a poučuje, dodáva im odvalu, pobáda k tomu, aby robili to, čo je najdokonalejšie a najsvätejšie. Správa sa tak voči všetkým bez výnimky, i keď podľa jeho božskej vôle každá z duší v závislosti od dispozície a pozornosti prijíma viac alebo menej svetla (*Mt 11, 5*). Keby si sa vždy riadila touto pravdou, mala by si už dosť skúseností, aby si pochopila, že Pán sa nebráni byť učiteľom chudobných, opovrhovaných a hriešnikov, pokiaľ chcú načúvať jeho skrytému učeniu. Keď si teraz praješ vedieť, akú dispozíciu od teba Pán žiada, aby mohol byť tvojím Učiteľom podľa priania tvojho srdca, rada ťa o tom v jeho mene poučím. Uistujem ťa, že pokiaľ ťa nájde dobre pripravenú, udelí ti, ako múdry Učiteľ, plnosť svojej múdrosti a osvietenia.
13. Predovšetkým si musíš zachovať čisté, nepoškvrnené, jasné a pokojné svedomie, musíš byť stále bdela, aby si sa nedopustila nijakého hriechu alebo nedokonalosti v žiadnej situácii, ktorá ťa v živote stretne. Zároveň sa musíš vymaniť a vzdalať od všetkého pozemského (ako som ťa už skôr poučovala), takže

nebudeš vlastniť žiadny obraz alebo pamiatku na svetské a viditeľné veci, ale uchováš si najvyššiu úprimnosť, čistotu a pokoj srdca. Keď takto očistíš svoje vnútro od všetkých obrazov a tieňov pozemských vecí, potom budeš venovať pozornosť Božiemu hlasu ako milovaná dcéra, ktorá zabúda na hlas Babylo- nu, na dom svojho otca Adama (Ž 45,11) a na akékoľvek sklony k hriechu. Uistujem ťa, že k tebe bude hovoriť slovami večného života (Jn 6,68). Tvojou povinnosťou bude mu s úctivosťou a pokornou vďačnosťou načúvať, vážiť si jeho učenie a so všetkou precíznosťou a presnosťou podľa neho konať. Pred týmto veľkým Pánom a Učiteľom nemožno nič ukryť (Hebr 4,13) a s opovrh- nutím sa vzdaluje od nevďačných a neposlušných. Nech si nik nemyslí, že také vzdalovanie Najvyššieho sa deje vždy takým spôsobom, ako sa dialo u mňa. Odo mňa sa Pán nevďačoval kvôli mojim chybám, ale z preveľkej lásky. Od iných tvorov sa obyčajne vzdaluje, aby ich postihol zaslúženým trestom za ich hriechy, urážky, nevďačnosť a nedbalosť.

14. Preto, dcéra moja, pri meraní svojej úcty a vážnosti voči učeniu a osvecovaniu tvojho božského Pána a voči mojim napomenutiam musíš vziať do úvahy svoje zanedbania a svoje chyby. Drž na uzde svoju prílišnú bázeň a nepochybuješ už, že je to Pán, ktorý k tebe prehovára a učí ťa, pretože jeho učenie samo osebe vydáva svedectvo o jeho pravde a uistujem ťa, že Boh je jeho pôvodcom, pretože vidíš, že je sväté, čisté, dokonalé a neomylné, vstúpuje to, čo je najlepšie, napomína najmenšie pochybenia a nadovšetko je schválené tvojimi učiteľmi a duchovnými vodcami. Keďže som tvojou Učiteľkou, prajem si, aby si tiež nasledovala mňa a prišla každé ráno i večer pokorne a s ľútosťou vyznať svoje chyby, aby som sa za teba ako tvoja Matka mohla prihovoriť a dosiahnuť pre teba u Pána odpustenie. Len čo sa dopustíš nejakej nedokonalosti, bezodkladne to uznaj a pros Pána o odpustenie a sľúb nápravu. Pokiaľ budeš dbať o to, čo ti teraz hovorím, budeš učeníčkou Najvyššieho a mojou tak, ako si to pra- ješ. Čistota duše a Božia milosť sú najlepšou a najprimeranejšou prípravou na spoluúčasť na účinkoch božského svetla a učenia a Vykupiteľ sveta ich udeľuje svojim verným učeníkom.

KAPITOLA II.

DUŠEVNÁ ČINNOSŤ NAJSVÄTEJŠIEHO SYNA A VŠETKO, ČO BOLO PRED NAJSVÄTEJŠOU MÁRIOU SKRYTÉ, SA OPĀŤ ZVIDITEĽNILO; JE POUČOVANÁ O ZÁKONE MILOSTI

15. Ľudský duch často a dlho skúmal povahu a vlastnosti lásky i jej príčiny a účinky. Pokiaľ by som mala svätú a božskú lásku našej blahoslavenej Matky, musela by som ešte mnoho pridať k tomu, čo som už napísala a povedala o láske. Lebo okrem lásky, ktorú mala duša nášho Vykupiteľa Ježiša Krista, nebol medzi ľudskými tvormi nikto, kto by sa vyrovnal v láske nebeskej Panej, ktorá si zaslúžila označenie Matka čistej lásky (*Sír 24,18*). Predmet a cieľ svätej lásky je u všetkých rovnaký, totiž Boh sám v sebe, a všetky ostatné tvory kvôli nemu. Ale podstatný predmet, v ktorom láska existuje a z ktorého vychádza, aj účinky, ktoré spôsobuje, sú veľmi rozdielne. U našej veľkej Kráľovnej všetky základné rysy lásky dosiahli najvyššiu dokonalosť. Čistota srdca, viera, nádej, svätá detská bázeň, vedomosti a múdrosť, vnímanie a oceňovanie milostí udelených Pánom, skrátka všetko, čo je spôsobilé prebúdať svätú a božskú lásku, to všetko bolo v Márii zastúpené v najvyššom stupni. Plameň jej lásky nebol rozpalený bláznovstvom zmyslov, ktoré nie sú podriadené a ovládané rozumom. Jej svätá a čistá láska prišla cestou jej vysokého poznania nekonečnej dobroty a nevýslovnej Božej sladkosti, pretože Boh, ktorý je múdrosť a dobrota, si praje byť milovaný nielen v sladkých útechách, ale tiež múdrosťou a poznaním toho, ktorý miluje.
16. Tieto city lásky sú si väčšmi podobné vo svojich účinkoch než vo svojich príčinách, pretože keď raz ovládnu a podmania si srdce, je veľmi ťažké ich odstrániť. To býva príčinou veľkého utrpenia ľudského srdca, pokiaľ vidí, že ho milujúci opustil a nevšíma si ho, pretože tento nedostatok vzájomnej lásky ho núti k tomu, aby tiež vykorenil svoju lásku. Pokiaľ ale táto láska ovládla srdce tak, že sa i cez naliehanie rozumu bojí svojho vypudenia, nastane taký silný boj, že sa podobá smrteľnej úzkosti. V slepej pozemskej láske je táto úzkosť len bláznovstvom. Ale v božskej láske je táto úzkosť najväčšou múdrosťou. Pretože pokiaľ nie je možné nájsť žiadny dôvod k vypudeniu lásky, je najvyššou múdrosťou hľadať prostriedky k vrúcnejšej láske a horlivejšie sa snažiť zapáčiť Milovanému. A pretože i v tomto prípade je vôľa plne slobodná, stáva sa, že čím slobodnejšie duša miluje najvyššie Dobro, tým väčšmi slabne neláska k nemu. Pokiaľ je v takom vznešenom zápase vôľa paňou a veliteľkou duše, stáva sa šťastnou otrokyňou svojej lásky a už nehľadá ani nie je schopná zrieknuť sa tejto dobrovoľnej podriadenosti. Pokiaľ ale duša zbadá, že najvyššie Dobro, ktoré miluje, sa jej vyhýba alebo vzdaluje, trpí v dôsledku tohto slobodného násilia bolesťou smrteľných úzkostí tak, akoby jej unikal život. Všetok život duše je v jej láske a vo vedomí, že je milovaná.